

така да каже на болныятъ, что окончава твойатъ животъ, време е на (тогова) христіанна, кой то се предалъ съ вѣра и любовь на твоего Спасителя: това време е, кое то приближава къ тебе това блаженно состояніе, задабы чѣлъ и ты со всички те избранны Божіи отъ твоего Спасителя този радостный гласъ: „Прїидите Благословенни Отца Моего, наследѣвайте уготованное вамъ царствїе отъ сложенїа мїра (а).“

Старайсе да обърнѣвашъ себе си, ксичко то сѣрдце и (всички те) твои мысли къмъ милосердіе то Божїе страданїе то и изліанїе то за насъ пречиста та кръвь на Господа нашего Исуса Христа, ком то ны очищава отъ всекаковъ грѣхъ, понеже мые чрезъ Христа примиравамесе съ Бога, съ нашего небеснаго Отца, и достойни бѣваме на Негово то небесно царство, „гдѣ пребываетъ правда, миръ непре-„станнаа раднсть о Свѣтомъ Дѣхѣ [в]“. Старайсе да се распоредиши съ несѣмнѣнна вѣра къ това, за дабы могъ ты при само то време, кога ще излезва дѣша та ти, да кажешъ Господѣ Создателю и Искупителю твоемѣ

(а) Матѣ. гл. кѣ, ст. лд (в) Римл. гл: дї ст. зї.